

సోషల్ సర్కిల్

మా పాఠశాలలోని యస్. యస్. యల్. సి. విద్యార్థులమంతా పబ్లిక్ పరీక్షలకు బందరు వెళ్లవలసిన ఖరారు పట్టింది. నేనాకరోజు ముందుగానే బయల్ పడి రామానాయుడుపేటలో ఎరుగున్న వెంకాయమ్మ బామ్మగారింటి కెళ్లను. అవిడ నన్ను చూడగానే ఎంతో ఆహ్లాదంగా లోపలకు తీసుకెళ్ళింది. నువ్వూ ఆరవైయ్యేళ్ళుంటాయి. అయినా అవిడ బాగాబలంగానే వుంది. నెత్తిమీదన్న ఆ ముసుగును చూచిన రాళ్ళకి విభవ అని వేరే చెప్పక్కరలేదు. క్షేమ సమాచారాలన్నీ అయ్యాయి. విధిగది ఖాళీ గానే వుంది. దాంట్లో చదువుకోవచ్చును. మరేం సిగ్గుపడమోకేంబాబూ అందినవ్యుతూ.

మొదటిరోజున ఇంగ్లీషు రెండు పేపర్లు అయిపోయాయి. అనాళ్ళ రాత్రి సోషల్ సర్కిల్ చదువుదామని వున్నకం తీశాడు. బామ్మగారు కూడా గదిగుమ్మని కెదురు గుండా నుంచమీద కూర్చున్నారు. ఇక నేను "తుండమునేకదంతమును" అని ప్రార్థన మొదలెట్టాను. ఏంనాయనా నీకు భగవద్భక్తి కూడా వుందా అని అడిగిం దావిడ నవ్వుతూ "అయ్యో, పరీక్షల్లోనే నేవుడిమీద ఎక్కడభక్తి వుండాలండీ బామ్మగారూ" అనేకాను గబుక్కున. అవిడ నవ్వి ఊరుకొంది.

ఇక నేను గట్టిగాచదవటం మొదలెట్టాను. "కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారు వీరు 1848 వ సంవత్సరములో జన్మించిరి. శ్రీ పంతులుగారు సంఘ సంస్కరణమునకును, విద్యాభివృద్ధికిని చేసిన సేవ వర్ణింప నలవి కాదు. వీరు 1910 వ సంవత్సరములో నిర్యాణ మొందిరి". చదువుతున్న పాఠాన్ని అపి ఒకసారి బామ్మగారివంక చూశాను. అవిడ కళ్ళవెంట నీళ్ళు కారుతున్నాయి.

"ఏమండీ బామ్మగారూ కళ్ళలో ఏమన్నా పడిందా" అని అడిగాను.

"అవ్వే వూరికే కారుతున్నా" యంది కళ్ళు తుచుచుంటూ. కానీ యీసారి బాగా కారుతున్నాయి. ఈసారాబిట్టి మళ్ళీ అడిగాను. అవిడకు అసలు విషయం చెప్పక తప్పిందికాదు. సరిగా 1910 వ సంవత్సరంలో అవిడపెళ్ళెంతో ముచ్చటగా జరిగిం దట, తల్చుకుంటుంటే యిప్పుడేదూపాస్తాం డిట. అయినా 'ఎన్నేళ్ళకైతేమో శుభమా

అంటూ వెళ్ళి జరుగులే యీవిడగారు యిప్పుడే దుస్తుంచేవిట్రా చేవుడా' అనుకున్నాను. నేను మళ్ళీ పాఠంలోకి దిగాను. "గాంధీ మహాత్ముని నాయకత్వమున కారస్వరహిత సహాయ నిరాకరణోద్యమము ప్రారంభ మయ్యెను. ఇది అపూర్వవిధానము. అన్ని మతములవారు కలసి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ కాసన ములను ఢిక్కరించి కైలశితు ననుభవించిరి" మళ్ళీ ఏం కొంపమునిగిందోనని బామ్మగారి వంక చూసేసరికి నిజంగానే అనుకున్నంత పనీ అయింది. కళ్ళు రెండు జ్యోతుల్లా వున్నాయి. కళ్ళవెంట జలపాతలా నీళ్ళు కారుతున్నాయి. నాకు వంటినిండా చెబు ట్టు పోసేకాయి. ఎట్లాగో ధైర్యంచేసి బామ్మ గారూ మళ్ళీ ఏం గుర్తుకొచ్చింది. పెద్దవారు కదా మీరుకూడా జరిగిపోయినవంటిని గూర్చి అట్లా ఏడుస్తే ఎట్లా చెప్పండి" అన్నాను వచ్చేకోపాస్తే, నవ్వునూ ఆవుకుంటూ.

గురజాడ వేణు

"ఎట్లా మర్చిపోను నాయనా, సరిగా నీ విషయం చదివింది జరిగినవ్యుజే మీ తాత గారు కూడా ఆ తాతగారి వెంట వెళ్ళేసరికి నడుం మీద నాలువడించేశారా ఎట్టిట్రాపి నాళ్ళు. తల్చుకుంటే ఆ దెబ్బలు యిప్పుడు కూడా కళ్ళమందు కనిపిస్తున్నాయి." అని కాస్తేవు విడ్డీ ఒకసారి మొఖము కళ్ళూ తుడిచేసుకొంది. అవిడ జ్ఞాపకశక్తికి నా కాళ్ళర్యమేసింది.

నాకు గట్టిగా చదువులేగాని అర్థమై చావదు. ఇంకెక్కడైనా చదువుకుండానూ అనుకుంటే దగ్గో నన్నెరుగున్న వా లెవరూ లేరు. ఇట్లా కొంచెంసేపాలోచించి బామ్మ గారివంక చూసేసరికి అట్లాగే చూచునివుంది మట్టిబొమ్మలా మంచంమీద. మధ్య పేజీలేపి చదవకుండానే చివర పేజీ తీసేశాను. ఇక అయిపోవచ్చింది కదా అని యింకా గట్టిగా చదవటం మొదలెట్టాను. కానీ యీసారి చది వేది వెళ్ళిళ్ళు, దెబ్బలు గుర్తు తెచ్చేదికాదు. మంచిదే తీశాను. ఆ పాఠంపేరు "స్వరాజ్య సిద్ధి". "ఇంగ్లీషువారు 1947 వ సంవత్సర ములో ఇండియన్ ఇండిపెండెన్సయ్యాకు చేసి 15-12-1947 వ ఇండియాకు స్వాతంత్రం

క్రమమున యిచ్చిరి." అని ముగింపుకొంటుంటే బామ్మగారు నుంచమీదనుంచిలేదీ "అరి నేముడో, ఓరినేముడో, నా ప్రాణనాథుడి నేంచేశావురో, నన్నెందుకుంచావురో" అని శోకాలు పెడుతూ గంతు లెయ్యడం మొదలెట్టింది. చుట్టు ప్రక్కల వున్న వాళ్ళంతా పరు గతుకొచ్చే సరికి నాకు గండ ఆగిపోయి సంత పునైంది. వాళ్ళంతా బామ్మగార్ని ఓచార్చి అసలు సంగతి అడిగితే అవిడిలా చెప్పింది: సరిగా 1947 వ సంవత్సరం ఆగస్టు 15 వ లేదీన అవిడగారి భర్త చనిపోయాటే. అదీ అసలు విషయం. నేను శుభమా అని "స్వరాజ్యసిద్ధి" అనే పాఠం చదువులే యీ ముసలాడకి చావు సంగతి గుర్తు కొచ్చింది. ఇంక నేనా యింట్లో వుండడలనుకోలేదు. తెల్లవారిన తర్వాత నానుకొం చూటల్లోకి మార్చేశాను. వెంకాయమ్మగారి జ్ఞాపకశక్తి చూస్తే నా కిప్పటికీ ఆశ్చర్యంగానే వుంది. ఇంతకూ యి డ ౦ తా ఆ "సోషల్ సర్కిల్" మూలంగా వచ్చిందని అప్పుడప్పుడూ నాలో నేనే నవ్వుకుంటూంటాను. మరచాన ౦ డోయ నేను మాత్రం సోషల్ సర్కిల్ పరీక్ష బాగానే వ్రాశాను. ★

8ZY-38 TEL



Zam-Buk

జామ్-బుక్

వుండను, వ్రణములను, విషగాయములను త్వరలో మాన్పును.

అమోఘ మెగులములన్నిటిలో గూడితే జామ్-బుక్ ప్రపంచంలో కల్లా అత్యుత్తమ దర్మ్యరోగ వివారిణి. జామ్-బుక్ యిక్కడ కనబడన కాదయిన అంబు నిరోధక లక్ష్య గాయములనుంచి నివమును విద్యురంబి మందిన తగింపును మరియూ రవికాద లను ఆపను.



జామ్-బుక్ ఇతర దర్మ్య లక్ష్య రుంబిటికిన్ని గాయములకు దూడ అద్భుత నివారిణి

జామ్-బుక్ ప్రొఫెస్సర్ డి.వి. కృష్ణమూర్తి గారు రచించిన అద్భుతమైన పుస్తకము

సోషల్ విజిల్లెంట్ల దాదా & కంపెనీ, 86, వైసప్పనాయకన్ బిల్డింగ్, మద్రాసు.